

AVANTGARDEN

Den røde arme jager nasistene vekk fra Russlands jord.

Med mesterlig sikkerhet slår den røde armé til på punkt etter punkt langs den nye frontlinje i øst og bringer fienden til rett.

På stedet for en russisk vinteroffensiv er blitt mange, og nasistene makter ikke å gjennomføre en eneste virkelig motoffensiv. De snakker om «alle angrep slått tilbake» og «vilde, men vellykte forsvarskamper», går ut på en monoton ensformighet igjen i det nye hovedkvarterets kommunikeer. På den andre sida forsøker en forsiktig å forberede forberedelse på de kommende vansker. Den nye generaløyntant Dietmar uttalte over for kringkaster at «det hersket stor mangel på mannskap på Østfronten og at det snart kan komme nye utskrivninger som ville bringe nye ulemper inn i hjemmene». Han fortsatte videre at «russerne sto langt inn i tyske linjer og at tyskerne var underlegne når det gjaldt soldater og materiell, men at de bare på rent lokale steder av og til kunne oppnå tallmessig overlegenhet». Det er viktig å merke seg at russerne behersker den offensive taktikk bedre enn tyskerne, og med stor djervhet skytes kile etter kile inn i det tyske forsvarssystem som så vidt videre. Det som i dag skjer på Østfronten er ikke bare en triumf for den røde armés sampanova, men like mye for den høyeste russiske militærledelse. Tyskerne er ikke først og fremst blitt utmanøvrert ved Østfronten i soldater og materiell, men i strategisk innsikt og planlegging.

Kampenes sentrale punkt er framleis skjønt foran Stalingrad, skjønt tyngdepunktet stadig blir forskjøvet i retning av Rostov. Det var den 20 november angrepet nord og syd for Stalingrad begynte, som førte til at den 6 tyske armé ble innesluttet på et fangeformet område mellom Don og Stalingrad. Opprinnelig besto denne armé av mellom 200 000 og 300 000 mann, men den ble redusert etter hvert sterkt inn, «smeltet inn» som en russisk avis skriver. De tyske motangrep som ble satt inn ved Koteinikovo

ble slått tilbake og den 1 januar kunne russerne sende følgende ultimatum til de omkringte styrkers general, Paulus:

«Den tyske unnsetningsekspedisjon er slått på flukt, og foran seg har Deres armé den strenge og harde russiske vinter. Vi henstiller til Dem at forsvaret opphører og vi vil garantere liv og trygghet for alle og at samtlige får vende tilbake til Tyskland etter krigen. Alle vil få beholde sin uniform, disfunksjoner og sine private eiendeler og øyeblikkelig komme under full forpleining og legetilsyn. I fall denne henstilling ikke skulle bli etterkommet, vil De, herr general Paulus, bære ansvaret for de ofre det videre unødige forsvaret medfører.»

Ultimatomet utløp den 8 januar uten at henstillingen om å overgi seg ble etterkommet, og den 10 jan. satte russerne i gang en ny offensiv som på få dager resulterte i at nye 25 000 tyskere falt og 7000 ble tatt til fange samtidig som de omkringte tropper ble trengt enda mere sammen. Antall dødsofre på grunn av sult og kulde er stort, det er nevnt opp til 1500 pr. dag. Tyskerne forsøkte å føre fram forsterkninger gjennom lufta, men har hittil mista omlag 1000 transportfly og midt i januar ble den siste flyplassen erobret av russerne. De omkringte blir mer og mer henrykket av klare seg sjøl, og det er karakteristisk hva en fange sa: «Nå har vi spist opp hele det rumenske kavalleriet.»

Den store knipetangbevegelse mot Rostov gjør sikre framsteg. De russiske armeer som marsjerer sydover fra Bohutschar ved Dons nordlige løp, har etter en kortere stans i begynnelsen av måneden fortsatt framrykkinga og erobret de to meget viktige byer Millerovo og Kamensk.

Den russiske framrykking langs Dons nedre løp har møtt sterk motstand i de områder hvor Don og Donetz flyr sammen. De kolonner som drar fram langs jernbanelinja Stalingrad—Svartehavet (Krasnodar), trenger tyskerne stadig lenger tilbake.

I Kaukasus ser det ut til at hele den tyske front skal ruller opp. Det avgjørende slag skjedde om byen Ordjonikidze, og seiren ved denne by dannet opptakten til den nåværende offensiv. De russiske angrep møtte lenge hard motstand, men til slutt måtte tyskerne trekke seg tilbake fra den såkalte Terekfront og russerne kunne gjenerobre viktige byer som Mozdok, Alagik, Naltsjik, Pjatyhorsk, Mineral-Wody og Georgjevsk. Russerne tok store mengder bytte, og flere steder fikk ikke tyskerne tid til å gjennomføre noe ødeleggingsarbeid. På jernbanestasjonen i Mineral-Wody ble to jernbanetog erobret. De sto klar til avgang og var fulle av tyske soldater! Disse seire ble vunnet av tropper som rykket fram fra syd. Samtidig rettet russerne et framstøt fra Kalmykområdet. (Steppene N/V for det Kaspiske hav.) Disse tropper erobret Budjennovsk og forente seg her med de tropper som kom fra syd. Samtidig ble hovedstaden i Kalmykområdet, Elista, erobret. Lenger sør ble Divnoje tatt, endestasjon for en jernbanelinje fra Vorosjilovsk.

Hovedframrykkinga i Kaukasus skjer langs jernbanen til Rostov. På 20 dager har russerne her rykket fram 300 km. De har erobret et meget viktig jernbaneknutepunkt Armavir, som er utgangspunkt for jernbanen til Maikop. Framrykkinga går nå mot Tichorjezk, som også trues fra N/Ø, fra de tropper som etter erobringen av Salsk fortsetter i retning av Svartehavet.

Midt i januar åpnet russerne en ny offensiv ved Voronesj og klarte allerede de første dager å trenge fra 50 til 90 km inn i de tyske linjer og erobret bl.a. Valuiki. Det gikk særlig hardt utover de ungarske tropper i dette avsnitt. 22 000 falt foruten 7000 rumenere og 2000 tyskere. Endelig 26 januar kunne russerne melde at de siste tyske tropper som hadde holdt et bruhode på østsida av Don var revet vekk, og byen Voronesj helt befridd for tysk press.

Siden russerne ved nyårsskiftet erobret Velikije-Luki har det vært meget harde kamper her, idet nasistene forsøkte å gjenerobre dette viktige støtpunkt uten at det dog lyktes, og russerne har i det siste vunnet nytt terreng.

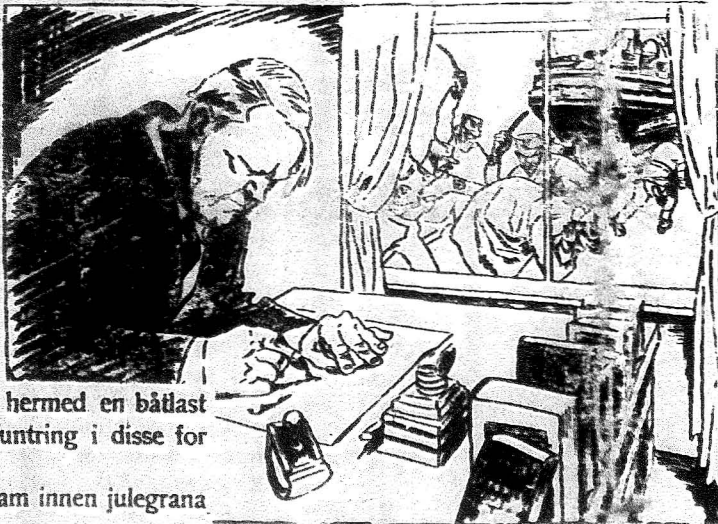
Den 19 januar kom den store nyhet at ringen rundt Leningrad var sprengt. Etter et 7-dagers slag ble byen Schiüsselburg erobret. 13 000 tyskere falt under kampene og det ble tatt 1200 fanger. Russerne måtte erobre 470 meget sterkt befestete betongstillinger og nedkjempe 172 batterier.

Lengst i nord ble det 27 jan. meldt om russisk gjennombrudd ved Petsamo.

SISTE!

Stalin har sendt ut en dagsordre hvor det bl.a. heter at den røde armé på 2 måneder har slått 102 divisjoner, tatt 200 000 fanger og erobret 13 000 kanoner.

QUISLINGS JULEBÅT

— — Jeg sender Dem hermed en båtlast med som en liten oppmuntring i disse for Dem så vanskelige tider.

— — — — — og håper den kommer fram innen julegransnes — — — — —

(Öteborgs Handels- och Sjöfartstidning.)

REDSLEN BRER SEO BLANT QUISLINGENE

Vi er kommet over et sirkulære som er sendt til en rekke NS medlemmer og som er karakteristisk for stemningen innen partiet i dag:

«Denne redegjørelse må bare sendes til medlemmer av NS som står i opposisjon til partiets politikk.

Vi må regne med at tyskerne kan bli tvunget til å forlate Norge. Storparten av NS medlemmer må regne med å måtte bli igjen i landet. De må da øyeblikkelig søke dekning idet forskjellige jøssingorganisasjoner har utarbeidd medlemsfortegnelser og sannsynligvis vil foranledige øyeblikkelig nedskyting av alle NS medlemmer de kan få tak i. Medlemmer av NS som ikke er enig i den politikk partiet etter hvert har slått inn på bør da så snart som mulig melde seg for norsk politi- eller militærmyndighet med anmodning om beskyttelse.

Etter de opplysninger som er gitt fra regjeringshold i London vil en bli satt i arrest og bli framstilt for norsk domstol. Vi som har gått inn i NS med den oppriktige overbevisning at dette parti var det eneste som kunne redde landet under den tyske okkupasjonen, og eter som partiledelsen skeiet ut har gitt klart uttrykk for at vi ikke er enig i den praktiske politikken og som eventuelt har søkt å komme ut av partiet, vil etter de opplysninger som er innhentet kunne regne med en meget rimelig behandling.

Det er lett forståelig at sirkulæret vandrer usignert mellom nasistene. Det er seint, inegget seint, men nasistene vil utvilsomt stå seg på snarest å få et oppgjør med sine ledere og vende partiet ryggen. Sitt medansvar i de forbrytelser partiet har begått kan de imidlertid ikke bli kvitt for det. De er medansvarlige i en lang rekke landsforrederske handlinger, overgrep mot skole, kirke og andre kulturinstitusjoner og i den barbariske jødeforfølgelsen og terrorhandlingene mot andre av våre landsmenn. Disse handlinger vil en norsk domstol gjøre dem ansvarlige for. En kursending i dag vil utvilsomt kunne bli formildende omstendigheter, kanskje nok til å redde livet.

Vi er ikke tilhengere av unødvendig blodsutgytelse, og det er ingen «jøssingorganisasjon» som akter å gå de norske domstoler i næringsen når tida for oppgjøret er inne.

Det er interessant å se at quislingene er klar over hvor kokende folkets hat er mot dem. De har en eneste regningsplanke som kan mildne deres straff og det er kamp mot tyskerne og NS!

Den svenske kirkes biskoper offentliggjorde den 3. des. en protest mot jødeforfølgelsene i Norge. Vi gjengir en kort del av den:

Med redsel og gru spør vi oss i disse dager hvordan et ukristelig rasehat nå har tatt seg uttrykk i opprørende voldshandlinger også like inn til oss, på vår egen skandinaviske halvø. Mennesker får li på det frykteligste ikke fordi de rettslig er blitt overbevist om de forbrytelser de har begått — de er ikke engang på lovlig måte blitt anklaget for slike — men bare fordi de tilhører en viss rase. Grepet i vårt innerste har vi lyttet til de frimodige og kristne meningsord som vår undertrykte norske søsterkirke har gjort til dem som har makten i dens land.

EN VERDEN I TAKKNEMLIGHET

Da det tirsdag 19. januar ble kjent at ringen rundt Leningrad var brutt, vakte det en storm av begeistring i alle frie og undertrykte land. Den kjente radiokronikør «The man in the street» i London sa:

Befolkningen og troppen i Leningrad har vist et overmenneskelig heltemot. London har vært utsatt for de voldsomste nasistiske terrorangrep, men det kan neppe sammenliknes med det som Leningrad har måttet oppleve. Kanskje vi en gang får vite hva de beleirete har måttet gjennomgå, men selve dybden av de lidelser de har utsatt og det mot de har vist, vil vi bare kunne ane. Leningrad var den første by som nasistene forgjæves forsøkte å storme, og viste veien for Orlossas, Moskvas og Stalingrads heltmotige forsvarere. Hele England og et undertrykt Europa vender seg i dag i takknemlighet til Leningrads tapre forsvarere og de armeer som befridde byen.

MANGELN PÅ SJØFOLK

Trass i forbudet mot at sjøfolkene eller sønnene deres tar arbeid utenfor sjømannsyrket har arbeidskontorene stadig vansker med å skaffe mannskap til norske skip i tysk tjeneste. Det rapporteres stadig om båter som har vært nødd til å gå uten full bemanning. Vanskene blir ikke mindre ved at båter som går til eller fra Tyskland i alminnelighet — av forsiktighetsomsyn — får ordre til å følge den svenske kyst. De norske sjøgutta er ikke redde for en kald dukkert, og så sant det er svenske fiskerifartøyer i nærheten kvier de seg ikke for å hoppe over bord. De er heller ikke redde for å nytte første høve til å ta en redningsbåt og ro i land. Fra D.s Drana som var på vei til Stavanger fra Hamburg og som ble nødd til å ankre utenfor svenskekysten p.g.a. minefaren flykta det den 30. november 4 mann i en redningsbåt. Fra et annet dampskip flykta det — også i november — 17 mann; de fleste av dem hoppa over bord og ble tatt opp av svenske fiskere. Det har flere ganger hendt at skip på vei til Tyskland måtte snu da de hadde mista for mange av besetningen til å fortsette turen.

Sjøfolka er på det rene med hvor stor vekt en kan legge på Tysklands trafikkvansker og de forstår — som alle gode nordmenn — at en ikke må hjelpe landets fiender.

Amerikanske flygere hadde i tida fra 4. juli til årsskiftet skutt ned 200 tyske fly, derav 195 jagerer. Deres egne tap var 9 jagerer og 33 bombefly. I Østen hadde amerikanerne i 1942 skutt ned 723 japanske fly, og sannsynligvis skutt ned 250 til.

Sitater fra Trygve Lies tale ved nyårsskiftet: USA bygde i 1942 8 mill. tonn det vil si mere enn 3 skip pr. dag. I 1943 vil amerikanerne bygge 15 mill. tonn. 49 000 fly ble produsert i 1942, det er mere enn aksens produksjon tilsammen.

Norge er ikke motstander av nordisk samarbeid, men motstander av nordisk isolasjon.

Det er hjemmefrontens holdning som gjør det mulig for nordmenn ute i verden å arbeide så godt som de gjør. Norges navn blir æret og aktet over alt.

Vi kan med full visshet si at seiren er sikker. Tyskland har tapt ethvert håp om seier, og håper på en utmattelseskrieg som kan bringe en kompromisfred.

KAOS OG URO I ITALIA

(Svenska Dagbladet) Mussolinis popularitet synker sterkt dag for dag og der rar en bitter opposisjon mot ham fra den kongelige familie på toppen og ned til den laveste mann. Der finnes to illegale venstreorganisasjoner. Det er stadig sammenstøt mellom de tyske og italienske soldater, og uviljen mot de 70 000 Gestapoagenter som oppgis å befinne seg i landet er enorm. Forøvrig oppgis det at Mussolini står helt under innflytelse av den tyske ambassadør von Mackensen. Til og med innen fascistpartiet sies det at forvirringen øker, og da partilederne trätte sammen kjefte man ihverdig på hverandre.

Om de voldsomme britiske flyangrep mot militære mål i italienske byer skriver Aftontidningen: Under et angrep på Turin ble der for første gang kastet en mengde 4-firetonns bomber, foruten over 100 000 brannbomber i den mest konsentrerte raid som er blitt foretatt mot italiensk territorium.

Italienerne bekrefter de store skader ved for første gang å bruke ordet «ingente», hvilket betyr uhyre eller enorm. De 4-tonns bomber som benyttes har større virkning enn to 2-tonns bomber. Hele kvartaler ble kastet høyt opp i lufta, og en flyger beskriver hvordan det var som om byen var bygd i en sandhaug som noen i raseri sparket i.

Bare ett eneste fly gikk tapt, og dette betyr en ny bunnrekord i forhold til antall deltakende fly. Ikke ett jagerfly såes under angrepet, og luftvernet ble smadret.

Raidene mot Italia spiller en stor rolle i slaget om Afrika, framholder en militærkronikør. De senker moralen hos folket og hos soldatene ved fronten. De forsinker transportene og stopper fabrikkene. Man kan khapt forestille seg virkningen av disse raidene men det er et faktum at de er mellom 5 og 10 ganger mere effektive enn det tyske raid mot Coventry!

Fra Moskva meldes at den kjente russiske flygerske Marina Mariskova er falt. Hun var major i det røde flyvåpen og hadde to ganger fått Sovjetunionens høyeste utmerkelse, Leninordenen.

Da Göteborg Statsteater nylig feiret sitt 25-års jubileum med oppførelse av Peer Gynt, ble det ved forestillingens slutt utbragt et leve for det kjempende norske folk. Under sterkt bifall overrakte Hans Jacob Nielsen en laurbærkrans.

Klokke Ek i Bergen som nå er nasi-«prest» samme sted, møtte forleden opp i en begravelse i følge med statspoliti, og tvang seg til å forrette. Befolkningen vil ikke ha noe med forrederen å gjøre.

Polske flygere hadde til nyttår på 6 måneder skutt ned 500 tyske fly.

Den engelske lordsegibevarer talte 3 juledag til det norske folk og sa bl.a.: Verden følger med beundring det norske folks kamp mot barbariet og har sett hvorledes det gang på gang med sin åndelige og moralske styrke har slått tilbake nasistenes angrep. For dere er det en gledeløs jul men dere aner den fjerne rødme av dag. Endelig svikter krigslykken Hitler.

Jo lenger krigen varer, desto klarere kan en bedømme situasjonen. Det som ved krigens begynnelse var ukjente faktorer — mengden av krigsmateriell og kvaliteten av dette, soldatene og deres duglighet i felten, landets produksjonsevne — får etter hvert handlingens søkelys på seg. Bare ett land, Sovjetunionen klarer ennå å holde et slør over sin krigsinnsats, og forbauser verden med en fantastisk offensiv etter måneders defensive kamper. Men heller ikke her kan en snakke om krigshemmeligheter fordi det ikke bare dreier seg om våpen og produksjon, men om et helt folks grenseløse tro på og kjærlighet til sitt land.

Men stort sett kan en, med den erfaring man har etter 3 års krig bedømme krigens utfall temmelig sikkert.

Og Tyskland har tapt. Motoren i den tyske krigsmaskin er ennå i gang, men hjula sitter ubehjelpelig fast. Den tyske «vernemakt» som med en nesten eksplosjonsaktig kraft veltet ut over Europa og som med en Rommel i spissen for en italiensk og tysk armé forsøkte å erobre Egypt og trengte videre østover, jages nå langsomt men sikkert tilbake. Frasen om en hurtig seir er blitt til påstanden om «festningen Europa» som i virkeligheten mere treffende kan kalles fengslet Europa. Og fra Østfronten hvor garnisoner utslettes og våpen blir tause, høres drønnene av de hule nedslaga etter Goebbels kanoner.

Tyskland hadde sin siste sjangse sommeren 1942. Ennå en gang hadde det den store fordel å stå overfor en enkelt motstander, å føre en enfronts krig. Hitler forsøkte å neglisjere de britiske flyangrep fra vest, og forsøkte å konsentrere alle Tysklands og vasallstatenes krefter til en avgjørelse i øst. Planene var klare. Stalingrad skulle tas, Moskva og Leningrad skulle stormes og oljen i Kaukasus sikres. I det øyeblikk den russiske front vaklet skulle Japan gå til angrep mot Sovjetunionen i ryggen. Dermed ville Hitler ha sikret seg et grunnlag for den videre krigføring som vanskelig kunne rokkes.

Offensiven mot arbeiderstaten ble imidlertid mislykket. Den kom for sent i gang, allerede fra begynnelser: viste den tyske hærløse og militærmark tegn til svakhet. Hitler forsøkte å utmanøvrere den røde armé, men ble selv utmanøvrert. De områder de vant er istedetfor produktivt land for de tyske nasister blitt massegraver for den tyske soldat.

I det fjerne Østen ventet Japan på seiersmeldingene. Men de ventet forgjeves og overløt Tyskland til seg selv. I dag står de avventende, og forsøker heller å sikre forsvaret og å utnytte de områder de allerede har vunnet enn å gå til nye, dyre erobringer. Japans defensive politikk i dag er et klart bilde av Hitlers dalende stjerne. Den mislykte offensiv 1942 har ubarmhjertig avslørt Tysklands militære svakhet. Det har en hær som ennå teller millioner av soldater, men de opprinnelige kjernetropper er vekkt og hundretusener andre soldater med dem. Våpen og materiell fins ennå i store mengder men ikke så mye og ikke så godt som før. Goerings flyvåpen har mistet mye av sin kraft, og kanskje mere av sin glans.

Mens Hitlers Tyskland svekkes, og vasallstatenes styrke sannsynligvis ennå mer, økes

slagkraften hos hans motstandere. Som en prøve på USA og Englands styrke kom besettelsen av Fransk Nord-Afrika, en militær aksjon som ble gjennomført med uklanderlig presisjon. USAs krigsproduksjon når uante høyder, og det var ikke spåk da det nylig ble sagt fra Amerika at flytypen «De flygende festninger» snart ville høre til de mindre bombe-fly.

Kort sagt er situasjonen slik: Tysklands militære kraft blir stadig svakere, mens de alliertes styrke øker voldsomt.

Men Tyskland er ennå ikke slått og det kan ennå holde ut lenge, fordi de allierte ikke kan nå dem. Russerne vil kunne trengte nasistene tilbake men klarer neppe å bringe noen militær avgjørelse alene. En ny front i Europa til sommeren behøver ikke å bety en øyeblikkelig avgjørelse. Moralene blant de tyske soldater viser ingen tegn på særlig svekkelse ennå. Den tyske hjemmefronten holder også foreløpig. Hva som vil skje når matsituasjonen om et par måneder kommer til å forverre seg alvorlig vet en ikke.

Det er derfor vanskelig å si hvor lenge krigen varer. Går den sin jevne gang er den neppe slutt med det første. Men etter den siste tids oppmuntrende meldinger, kan en vel ha god grunn til å tro krigen avsluttet neste vinter.

Men utviklinga kan ta uventete vendinger. I vill deparasjon kan nasistene slippe gasskrigen løs, noe som forøvrig Goebbels har truet med, men etter som forholdet mellom Goerings og de alliertes flyvåpen blir stadig mere ugunstig for nasistene er denne vanvittige handling utenkelig.

At Hitler og hans styre plutselig skulle bli styrtet av en bred opprørsbevegelse i folket, er heller ikke tenkelig. Til det er det ennå for mange nasister i Tyskland, nasister som føler seg i samme båt som lederne og mener de går samme skippe i møte. Befolkningen selv blir mer og mer apatisk. Derimot er det mere tenkelig at en revolt blant de militære ledere og de mere moderate nasister kan fjerne Hitler og forsøke å slutte en fordelaktig fred.

For oss her hjemme i Norge betyr utviklinga framover bare nye påkjenninger. Vi kan ikke ta peiling hverken på en lang eller kort krig, vi vet bare at vi må holde ut i alle tilfelle.

Det gis svake muligheter for at vårt land kan bli befrikket før selve storkrigen er slutt. Den første er at nasistene selv frivillig evakuerer vårt land. Plan for en slik evakuering ligger også klar fra tysk side, men en kan trygt si at et slikt skritt ikke vil bli tatt før i krigens aller siste fase.

Den andre mere tenkelige utvikling er at vårt land blir forsøkt tilbakeerobret ved en alliert aksjon. Men en skal ikke stole for mye på en ny front i Norge. Vi ventet den våren 1942 og kunne vanskelig forstå hvorfor den ikke kom. De tap en slik invasjon ville ha medført, ville selv om den hadde vært mislykket, sannsynligvis blitt mindre enn de tap de allierte har hatt ved at Nord-Norge brukes til basis for angrep på konvojer til Nord-Russland. Dette tyder på at de allierte mener det er mere militært fordelaktig å la Tyskland ha sine vansker med det okkuperte Norge i fred. Anderledes kan det dog bli om Finland plutselig skulle trekke seg ut av krigen.

Nasistene har rekvirert 25 % av reiner i Finnmark, og to tyskere og en finsk statsborger sitter i Kautokaino og dirigerer plyndringen uten hensyn til at det for de mindre reinerne betyr nød og elendighet. Reinen skal til Finland.

Den britiske marineminister Alexander: Den engelske flåte er sterkere i dag enn i 1939. U-båtangrepa var leie de siste måneder av året, men en mengde u-båter er blitt senket. Trass i stort tap av hangarskip har England flere av disse enn før.

Følgende musikere og sangerinner er nasister:

Erling Røberg, fiolinist, Erling Nielsen, kapellmester ved Theatercafeen, Bakke, kapellmester på Grand, Helga Løkke, fiolinistinne, og sangerinnene Gudrun Nordråk Feyling og Gunnvor Evju Lie.

DET ILLEGALE ARBEID

For oss nordmenn idag gjelder det ikke bare å vise oss som gode patrioter med viljen til å handle, det gjelder først og fremst at vårt arbeid virkelig gagnar vår sak. Det er på ingen måte et ideal å bli arrestert, og selv om det kanskje kan ha en viss moralsk betydning å peke på de overfylte fengsler og si: Se, så mange gode nordmenn er det som våger alt for fedrelandet — så er den militære betydning liten.

Vi må se i øynene at Gestapo klarer å «rulle opp» alt for mange av våre illegale organisasjoner. Og det skyldes ikke de mer eller mindre brutale tyske nasister som residerer på Victoria Terrasse, deres intelligens er det ofte bare så som så med, det skyldes først og fremst vår egen dumhet. Annet enn dumhet kan uforsiktighet og snakkesalighet i dag ikke kalles.

Tusener og atter tusener av nordmenn risikerer i dag livet, uten et øyeblikk å reflektere over det. Vi møter sjelden nordmenn i dag som sier: Nei, jeg tør ikke. Terbovens trusler og forordninger, hans voldshandlinger og hyckleri har bare hardnet det norske folk.

Men når det norske folk i dag viser slikt mot, hvorfor da ikke vise like stor omtanke?

Først og fremst gjelder det å holde kjæft. Det er så mange som av og til tar en «pust» i bakken og i en hyggelig samtale begynner å prate som om det allerede var fred.

Vi har ikke lov til å prate om vårt arbeid uten når det er strengt nødvendig! Vi skal heller ikke la selv våre nærmeste kamerater få vite ting de ikke behøver å vite!

Gestapos arbeidsmetoder er enkle: med hardt forhør og ofte de grusomste pinsler tvinger de ofrene til å snakke. Hver sier litt, det blir uoverensstemmelse i forklaringene. Det er ingen hemmelighet at når nasistene har fått tak i et medlem av en organisasjon har de ofte klart å ødelegge det hele. Det er vår egen skyld.

SE HER!

Hvis du har vanskelig for å lese avisa var og ikke har noe forstørrelsesglass, kan du ta en liten medisinalflaske av klart glass og fylle med vann. Du får da et utmerket forstørrelsesglass.

Næsten alle er etter på begjæret for å bli de norske barna under sin beskyttelse. I flere distrikter er det nå kommet melding til ungdomsforene, i hvilken til de norske forene er å møte i sende barna, hvilke her det vil. Du ikke etter selv om det skal handle om egen frihet!

Vi gjengir — noe forhånda — et opprop som er sendt til foretakene:

NS har til hensikt å sette i gang en bredt anlagt, sterk aksjon i henhold til av det nye året. Aksjonen gjelder ikke deg personlig, ikke den norske, ikke ditt arbeid, ikke din frihet, ikke ditt livsvalg. Du skal bli værende der du er, NS ønsker ikke heller om at du skal handle deg helt i no. Aksjonen gjelder ditt barn!

Dine tanker om ditt barns framtid passer ikke den nye situasjonen. Du ønsker for barnets ve og vel skal du ha seg frakoblet hvis den ikke går ut på å være barnet opp i overensstemmelse med den nye tilstand. Det er ungdomsforeningen her barna fra 10—18 år NS nå skal sette i gang. På innarbeidingsoppgaver (som foretakene trykt i vedlegg opplyst) må barnet gi opplysninger om barns og mors navn, stilling osv. Barnet må dessuten oppgi hvilke foretakene det er medlem av, og underbygge en erklæring som lyder: «Jeg er klar over at jeg kan nå av et forpliktet til å adlyde de bestemte regler som blir pålagt over meg og at jeg nå er klar over etter de bestemmelser som blir pålagt for tjenesten i NSUT og utvalgte.»

Hensikten med et så omfattende innarbeidings-

EN HILSEN FRA NORSKE ARBEIDERE

Arbeiderne ved en større arbeidsplass har bedt oss offentliggjøre følgende teksten som de har sendt ut:

Russiske kammerater!

Helt siden det tyske overfalt på Sovjet samveldet har dere gjort en rekke innvandringsarbeider i kleskassen. Vi ønsker derfor dere har følt kampen deres med all vår sympati og henvendelse. Da dere ikke å slanse det tyske skamspillet og i stedet den russiske offiseren flykter vi derfor med glede og stolthet.

Selv om vi lever i et okkupert land, har vi ikke glemt våre plikter i vår felles kamp. Foredrag er det vanskelig være kammerater i den norske handelsstøtte som gjør virkelig aktiv innsett. Vårt virke er omni mer i det små og har nærmet seg fram av foretakene for det som skal komme. I det neste opplyst vil dere finne det norske folkets prest til aktivt å bekjempe den tyske makt.

DE TYSKE TAP

Vår avis har gjort en innrømmelse under søking over de tyske tap i de 4 måneder den tyske offensiv var i gang, fra juli til og med oktober. Med Volkischer Beobachters krigs-dokumenter som bakgrunn er vi kommet til et tap i dette på ca. 1.500.000. Dette er et spesielt innrømmelse.

I Moskva og London antas som de tyske tap i det fram til 1. oktober i for til 29 mill. bare i dette. Videre regnes at 1,6 mill. av de strøket har fått skader som gjør dem ubrukelige i krig for all framtid.

Siden 1. oktober har det den beredte nye, store ofre av tyskere og krigsforbrydere er om lag 3,5 mill.

I hele forrige verdenskrig falt det knapt 2 mill. tyskere.

aksjonen er å opplyse å utspore tyskerne, arbeidsplassene ved barnas hjelp. En barns eller ungdomsforening som denne, er å gi gode passagerer at det nytter ikke med dem. Regn med at ungdomsforeningens representanter har alle statens ressurser til sin tilgjengelig og derfor vil kunne legge programmet som de ønsker i løpet av kort tid vil være et utvilsomt resultat. Det er et faktum vi ikke kommer til å glemme at barna er utvilsomt sikk, og all erfaring viser at ledere, kammerater, godt sportsutstyr m. m. har de i den aller vanskeligste for å utvilsomt. Så blir den nye ideologi med ungdomsforeningene og foretakene av gammel ungdomsforening ikke har i sin på dem etter arbeider som er utvilsomt arbeidstider.

Resonnementet at kampen ikke vil være så lang, at dette får noen betydning er besvarelig, men det er ikke lang og uvisst. Farlig kan det være å berømme alibi blir uten frukt. Utværing fortviler da innerst inne føler at følger da det resonnementet svikter da noe av det beste i deg selv og du svikter ditt barn på et punkt hvor det trenger den støtte ditt barns skamspillet vil gi det. Derfor svikter du alle de norske barn som er eller kommer i samme situasjon.

Da nekterer kampen. Det må du heller ta. Da gir du barnet en arv som det aldri kan miste, og du vinner kanskje da den største seier. Du kjenner da med ett slag alle nasjoners vekstmuligheter i ditt barns sinn så grundleggende at berøringen med et barn skaffe dem til veie rett.

R. A. F. I STADIG AKSJON

Det går ikke et eneste døgn uten at alle nye flygere er i aksjon over Tyskland eller okkupert område. Etter lang tids pause ble aksjonen med Berlin gjennomført natta til 17 januar. Stort stykke tungt bombelast bombefly kasta en stor mengde bomber, også 4 bombes. I 7. gjaldte tapt. Nesten etter kam et nytt, like hardt angrep. 22 bombes fly gikk langt. Blant de bygningene som ble ødelagt var det kjempestore Sportpalass. De to første etter av januar ble Rådhuset og sentral Eisenbahnhuset. Det var en sentral bygning til Hermann Göring som aktør da tyske 50 år. Ved luftangrepet sa han i en tale til arbeidstakerne: «Her i Rødt må det arbeides hardt og sikkert, og jeg har sørgt for at ikke et eneste fly skal bli ødelagt over Rådhuset!»

De tyske angrep over England har vært utvilsomt og flere ganger har tyskerne slått opp med store angrep som i det beste fall ikke har kommet sted. Det eneste angrep av betydning var et regneskoleforsett for bombekrig av Berlin. 2 bombes på hver ca. 30 fly kasterde å utvilsomt fram over London, men bare enkelte resultat fra over karekterene. 10 fly ble drept med.

Den tyske regjering har sendt ut en kommanding i hvilken trykksensur forbys å publisere barns kammerater av høyde, la egg forsvare eller offentlig andre ting som har med seg å gjøre. Aksjonen er at den slags gjerninger sendes ut i offentlig visning.

VIKTIG!

Vi har fått opplysning om å gjenta vår beskjering om at ingen gode nordmenn må dra over til Sverige uten at det er spesielt påkrevet!

Det er nå kjent at det eksisterer en høyst erodometrigt bataljon som er blitt skapt på initiativ av riksstaterminister Ribbentrop og arbeider under hans ledelse. Bataljonens oppgave består i å sikre seg alt av vitenskapelig og kulturell verdi i de erobrede byer og om mulig bringe det til Tyskland.

Spezialbataljonen består av 4 kompanier og deres arbeidsfelt har foreløpig begrenset seg til Russland og Afrika. I Russland har de allerede høstet et meget rikt bytte og plyndra biblioteker, museer og laboratorier.

Fra Kristiansand meldes at en gruppe på 18 tyskere ble henretta i desember, anklaget for forsøk på flukt og samarbeid med fienden.

Overing har sagt ut en forordning hvor det heter at det er tillatt tyskere som reiser tilfjelle til hjemlandet å ta med seg ubegrenset mengde matvarer, uten at det vil bli gjort vanskeligheter av rasjonerings- eller kollektive art ved den tyske grense.

Matsituasjonen nordpå er mange steder krummell. For å skaffe de mest nødvendige i Mørvik-distriktet hjelp med mat ble det rekvirert et kolonialagert for jul. Intet ble innbrakt det ut, men hvordan nytter nå være på svartebørsen. I Tromsø er det om mulig verre og situasjonen blir ikke bedre ved at tyskerne ikke tillater bærer i sivil fart å nytte kaffe.

Tyskerne har derimot tilsynelatende overflod der opp. For å få lagerplass for vinfata sine beslagla de 31 des kirken i Narvik. Etter forhandlinger er det blitt tillattelse til å bruke gudstjeneste i den delen av kirken som ikke nyttes for lagringa.

Flekketford og Lista. Her har tyskerne den siste tida skjøttet kontrollen av pass, foretatt meget inngående husundersøkelser og arrestert en lang rekke personer. Arnska er samstyngsvis episdelen fra Abakstnes hvor ca. 45 britiske soldater, overmannet vaktmannskapet ved befestningene og stakk til sjøs med 2 tyske båter angreidig med engelske krigsplaner. Commando-troppen hadde, etter hva en nassist opplyste til tyskerne, oppholdt seg utfor Flekketford ca. 14 dager og ventet på båtene. Næsten som underretta tyskerne om dette og sikkert ventet stor påslagsmedie ble fengsla.

JØDENE SKJEBNE

Da Hitler kom til makten fantes der i Tyskland 450.000 jøder. Ved krigsutbruddet var det 200.000 og nå er det mindre enn 20.000 igjen. Fra det gamle Tsjekkoslovakia er nesten alle jøder deportert og det samme er tilfelle i Jugoslavia, Holland og Belgia. I Frankrike foregår deportasjonene for full kraft. De store ghettoer i Warslava og Lodz hvor nasistene hadde stuet sammen hundretusener av jøder står nå tomme. Deres innbyggere er ført til «ulikt sted», hvillert i beste tilfelle betyr arbeidsleir på Østfronten. Av de 6 mill. jøder som Hitler minst 2 mill direkte utstedt, mange ansleffallet mye høyere. Hvis ikke krigen snart er slutt går også resten sin undergang i møte.